

Pomalů dál v bezčasí kapkami
pokapanou.
Pomalů dál
tmavě modrý inkoust
tenkou linkou
obrysy kapek.
Pomalů dál
šplhá prstem po skle
neslyší nic
jen tukaní deště.

Stupeň bezčasí,
míra ničeho.

Ondré

autor: Pan B

Nájezd

Impresionismus je umělecký styl pohledu na svět bez brýlí.

Kalindář

- 16.-17.3. se koná akce **Vítání Jara XI**. Vystoupí: HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA, JE NA MALINÁCH, ROSIE, KLOKAIN, ROZHUDA, KROKY STREJDU PEKY. Kde: Ojai (Míšecká 366, Praha Letňany), kdy: 18:00, vstup: neuveden. Sleva při příchodu s maskou.
- 17.3. se koná **Akce pilot**. Vystoupí: IDIOT CRUSOE, BBP PODZEMNÍ ORCHESTR, TERRA IGNOTA, BOBEŠ & BAND. Na Slamníku (Wolkerova 12, P-6), start: 17:00, vstup: zatajen
- 31.3. se konají **Lábusovky 2018**. Vystoupí: EXEMPTORE MEMBERS - VELKOMĚSTO / PRASEČÍ FARMA / ŠPINAVÉ SPODNÍ PRÁDLO / ABRAXAS / ECHT!. Kde: Dobroměřice, kulturní dům, Kdy: 17:00 (produkce 19:00), vstup: zatajen.

**Společně proti
NARCISMU!**

7.3. Tomáš, Tom

Přejeme vše nejlepší!
Dnes slaví Tomáš
zítra jen rubáš.
A co dělá Tom?
Mejdan jak hrom.

Ratus - Ratus

pořádá celobřeznovou
vernisaž obrazů, koláží
a výtvorů under-
groundového literáta
Viktora Haita, um.
směru „Vodezdikezdizmus“.

Program:

- 8. 3. čt – Čtení – **Martin „Šumák“ Sumerauer** + akustický doprovod Petr Slezák (Yamabushi).
- 13. 3. út – **Křest knihy Viktora Haita Rodokaps – Ušatec**. Kmotr: člen kapely Nevidim + hudební podkrytí Pepa Šeda.
- 14. 3. st – **Předčítání vlastní tvorby** charismatické básničky **Jaroslavy Hercikové** s hostujícími přáteli.

Kde: Kavárna – galerie U Božího mlýna
(Salmovská 2036/15, P2), start: 19:30

Kolik má čeština výrazů pro konopí?

V jednom článku 10 nejzajímavějších věcí o Americe bylo, že USA má má přes 200 výrazů pro konopí. A Nájezd se tímto ptá: kolik jich má čeština?

Během jara se aktivně sbíraly výrazy. Ty se rozdělily na dva tábory: výrazy pro konopí a výrazy pro kouření marihuany.

Aktuální seznam je umístěn na stránkách Nájezdu:

najezd.wz.cz/konopi/konopi.html

Přidejte i vy své nápady.
Váš Nájezd!

Blbost není věčná?

Sobota večer. Přišel jsem zrovna v tu dobu, kdy hospoda Barré nasává nové lidi. Jako kdy jindy. Sobota jako každá jiná, ale tahle byla zajímavě jiná. Prostě něčím zvláštní. Bylo tam plno lidí, ale už z ulice byl oknem vidět volný stůl. To vypadalo slibně. A uvnitř? Okolo stojící skupinky lidí korzovaly od stolu ke stolu, ale nechávaly tento jediný stůl prázdný. Ohraničen dvěma lavicemi byla v jeho čele židle s nápisem: „Děkujeme. Waldemar a spol.“ A je to. Pochybnost. On ten stůl zas tak prázdný nebyl. Nedopitá piva, nedojedené pochutiny a jiné známky bujarého jásání dávaly najevo tušené probíhající aktivity. „Tak jsou asi někde na fotbálku,“ pomyslím si a vejdu dále do podniku. U stolu kamarádů bylo ještě volno, přisednu a dále se večer odvíjel podle restauračního standardu Barré.

Bylo to zrovna u debaty nad tím, jestli to zrcadlo té zlé královny macechy z pohádky O Sněhurce zobrazující odpovědi na její poměrně primitivní dotazy, byl vlastně první pokus o zachycení Googlu v jeho ještě prenatalní podobě, když v tu přišla další skupinka lidí. Není si však kam sednout, jen k tomu prázdnému stolu. „Nevíte, kdo tady sedí? ptali se. Ale nedostali uspokojivé odpovědi. Zábava tu tekla proudem, všichni se tulili, kde se dalo, kdežto stůl, zjevně v zajetí židle Waldemara, byl stále prázdný. „Na fotbálku?... Nekouří venku?... Počkej, nehrají šipky?“ Vše to tady bylo, vše se odehrávalo najednou. Hospoda pulzovala rytmem. Navzdory nabízeným možnostem... odešli. Stalo se.

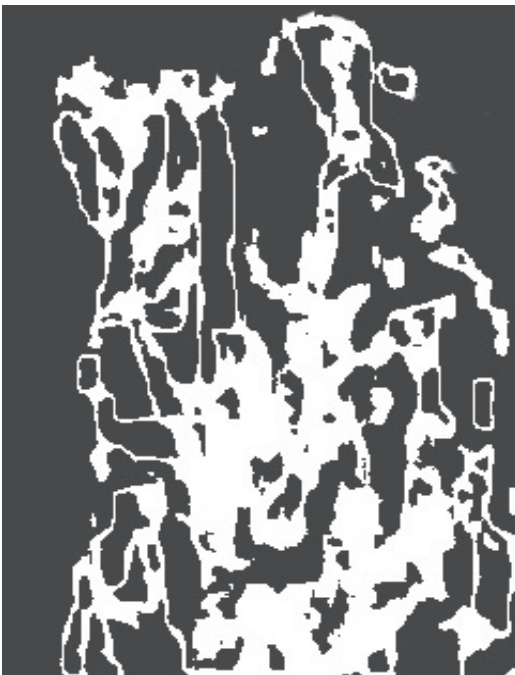
Bylo už o něco později, protože bylo okolo již více prázdných stolů. To se řešilo téma, jestli mladí ex/post/studenti mají pro zábavu místo kokainu mobilní telefon. Než se to však rozhodlo, vešla další návštěva, už hned ze dveří, po objednání si piva, si sedla rovnou na první stůl, který byl dámám po ruce. A tím bylo magické kouzlo nedotknutelného stolu zrušeno. Hned si přisedlo několik lidí. Celé čtyři hodiny stůl odolával, byv chráněn plotem židle Waldemarovy.

Takže vše při starém? Přisednuví si člověk nám sdělil, že židle byla vyhrazena v ten slavný den čerstvě narozenému Waldemarovi, ježto ona byla použita k symbolickému uctění přivítání nového

člověka do okruhu kamarádů novopečeného tatika. Předmětná sesle pak byla v průběhu večera zapomenuta u nějakého stolu. Záhada byla vysvětlena. Naprostá lapálie. Blbost.

Tak tedy, co říci k tomuto ojedinělému úkazu, jak si zapomenutá židle jménem ani ne jeden den starého Waldemara pro něj nárokovala celý stůl v plné hospodě po dobu potřebnou, například ke shlédnutí prvních dvou dílů konce Hvězdných válek. Vytvořil se ostrůvek blbosti, lemovaný taktem a ohleduplností, tedy pozitivními projevy lidskosti, který odolával, než byl postupem času nakonec vstřebán v zapomnění? Nicméně vyšuměl. Časem sám vyšuměl. Blbý nápad vyšuměl. A co je zvláštní, pokud by ta omezenost člověka byla taky takový porýv blbosti, který si dokáže dokonce nárokovat místo v plné hospodě hostů, pak taky i jako tato židle osudu sama postupem času odejde. Minimálně ji přijde hostinský ulkidit. Je to naděje? Tedy, že blbost není věčná? Kdo označí něco za hloupost? Za pošetilost? Kdo svlékne císařovy nové šaty? Blbost, i když může být agresivní jako rakovina, věčná není, sama časem pojde. Doufejme ku prospěchu zase projednou slušným lidem.

Krtek

Před tebou

Ty jež obrážíš nahá jezera ze všech křovisek
i těch nejnestoudnějších modrých plavých
Ze zákoutí nuzného odporu všem blahoře-
číš

Sníh padá na křišťálovém podnosu vosích
hnízd
před tebou

Papírové loďky políbily mlhu za úsvitu
šakalů
před tebou

Krutost zosnovala pád rozkoší – věčných
před tebou

Bodré stanice výkřiků šalebnosti zúčtovali
před tebou – a tobě to bylo jedno

Nespíjala si jim
a rozpustili se

nekřivdila si jim
a zasebevražдили se

nelichotila si jim
a nabubřelostí se rozpadli

Vše co mělo kolena se postavilo

Vše co sálalo vzduch se otřepalo

Vše co halasilo umlko

před tebou

Lukáš

Bude v Praze 30 dní nasněženo?

Referenční bod - Letenské sady, musí být
sníh nejméně 24 hodin.

Počet zásněžných dní: 4 (6. 3. 2018)

Oči nebeské ženy

z pohledu nebeského
jsem tobě blíže
Warszawo
jen ještě jednu
sklenku
jen ještě jednu
a jít spát
podrobit se snění
podrobit se bohyni
a rozdrolit
veškeré pochybnosti
v následujícím čase
jenž spojuje
stmeluje
a oči nebeské
ženy
se stanou nekonečnou
modlitbou
a oči nebeské
ženy
se stanou mými
příštími dny.

*Tomash Rogowski, 16.8.2016
Vlakem Pardubice – Praha*

Předem mrtvé

Do hlubin tvého těla
do hlubin klína
umírá láska celá
umírá nestvořená.

Na obdiv mladé lůze
na obdiv starší
mrtvá je v žalu chůze
v posmrtném rauši.

Snad nikdy nic nebylo
snad si jen žila
smrt jako krásné dílo
smrt nahodilá.

Tomash Rogowski, 1.3.2016, domek - Mlýnská